

System oceniania z religii dla klasy VI szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy odkrywają piękno” nr AZ-22-01/20-KI-4/21
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania 	<ul style="list-style-type: none"> dokładna znajomość tekstu, melodii 	<ul style="list-style-type: none"> dobra znajomość tekstu, melodii 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt dokładna znajomość tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> fragmentaryczna znajomość tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	<ul style="list-style-type: none"> wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp. 	<ul style="list-style-type: none"> starannie prowadzony wszystkie zadania 	<ul style="list-style-type: none"> zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć 	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie 	<ul style="list-style-type: none"> stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Odkrywam piękno	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: wiara (A.2.1), • wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem i zadaniem otrzymanym od Boga (A.3.1), • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), • wymienia przymioty wiary (A.3.3), • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy charakteryzujące wiarę, • wyjaśnia treść przykazania miłości (A.10.1), • uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka (C.4.1), • wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga (C.4.2), • przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem (A.2.6), • uzasadnia, że bliska więź z Bogiem (duchowe piękno) czyni człowieka szczęśliwym, • charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary św. Piotra i własnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje cechy i określenia wiary na podstawie tekstów biblijnych, • rozróżnia wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną), • uzasadnia, że głęboka wiara jest realizacją przykazania miłości Boga, • wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo spirytyzmu i praktykowania magii, • wyjaśnia, na czym polega piękno duchowe człowieka wierzącego. 	<ul style="list-style-type: none"> • cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę, • przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że podejmując duchową walkę, możemy z Jezusem pokonać wątpliwości wiary, • uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1) i wymienia inne jego nazwy, • wymienia nazwy wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), • wymienia sposoby Bożego objawienia: w słowie Bożym (A.5.1), • wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem, • podaje definicję modlitwy, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3), • podaje przykłady modlących się postaci biblijnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), • charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2), • podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5), • rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5). • formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne (D.2.4), • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie (D.4.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem), • wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, • potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki, • podaje, w jakich językach napisano Biblię. 	<ul style="list-style-type: none"> • przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego, • wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: królowie i prorocy	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu, podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc, prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia króla Dawida (A.11.2), opowiada o walce Dawida z Goliatem, wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), wymienia grzechy cudze, na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), wyjaśnia pojęcie: miłosierdzie (A.10), podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników, określa, czym jest prorocstwo, definiuje pojęcie: „męczennik”. 	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia postaci i wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: pierwsi królowie, Eliasz, Jonasz, powstanie machabejskie, sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), wymienia wybrane fakty z życia Salomona i omawia przejawy jego mądrości, ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych, wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przewycięzania (A.3.4), podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). wymienia wartości, które są ważniejsze niż życie ludzkie, wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiera w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego) (A.12.2), opowiada historię życia Jana Chrzciciela, który nauczał na przełomie judaizmu i chrześcijaństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje mądrość i wymienia jej przejawy, podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz i omawia jego nauczanie, podaje przykłady, kiedy należy sprzeciwić się większości, uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia. uzasadnia, że prorocтва mesjańskie wypełniły się w Jezusie Chrystusie, omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, opowiada o okolicznościach śmierci starca Eleazara oraz siedmiu braci i ich matki (2 Mch 6–7), uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę, podaje prawdę, że misją Jana Chrzciciela było przygotowanie ludzi na przyjście Mesjasza. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów, wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką, podaje przykłady prorocत्व mesjańskich, interpretuje omawiane teksty prorockie, omawia działania króla Heroda (związane z życiem Jana Chrzciciela i Jezusa), podaje przykłady, współczesnych chrześcijan prześladowanych za wiarę. 	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka, charakteryzuje dzieje Żydów pod okupacją grecką w II wieku przed Chr. oraz sytuację polityczną Izraela w czasie życia Chrystusa i w I wieku, uzasadnia, że chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem Miłosiernym	<ul style="list-style-type: none"> wymienia siedem sakramentów świętych, wyjaśnia, czym jest sakrament, wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), podaje przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina (B.3.1), opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością i powołując się na przypowieść o miłosiernym ojcu (A.13.13), wyjaśnia, jaki związek zachodzi między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią (B.6.4), omawia wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych (B.3.2), omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7). wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8). 	<ul style="list-style-type: none"> omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania, wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom, wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem, wymienia instytucje wspierające osoby potrzebujące pomocy. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny, wymienia sposoby pomocy potrzebującym (bezdomni, samotni, głodujący).

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Dzieje Kościoła	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie (E.3.3), uzasadnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), pamięta główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli. 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (reformacja i odpowiedź Kościoła) (E.3.6), wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo, omawia podobieństwa i różnice między katolicyzmem, luteranizmem i i kalwinizmem, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), przedstawia znaczenie unii brzeskiej (E.5.6), wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego, charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E 5.10). 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada przebieg życia św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana, wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościoły wschodni i zachodni, wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa, uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa, wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele zachodnim, wymienia wybranych świętych Cerkwi unickiej. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego, charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim, omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji. 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje rusyfikacyjne, dekryty carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Przewodnicy w drodze do szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> opowiada o dzieciństwie i życiu dorosłym św. Wincentego a Paulo, podaje przykłady dzieł miłosierdzia w swoim środowisku, opowiada o życiu św. Jana Bosko (E.4.2), wymienia najbardziej znane tytuły Maryi, podaje przykłady kultu maryjnego. 	<ul style="list-style-type: none"> omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.3.5), wykazuje aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko i opowiada o roli założonej przez niego wspólnoty (E.4.2), w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże macierzyństwo, wieczyste dziewictwo, niepokalane poczęcie i wniebowzięcie (A.13.12). wymienia uroczystości, miesiące i święta maryjne (B.2.2). 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia atrybuty św. Wincentego a Paulo (anioł, dziecko w ramionach, dziecko u stóp, krucyfiks), uzasadnia, że posługa najbiedniejszym była dla św. Wincentego a Paulo próbą charakteru, charakteryzuje sytuację społeczną XIX-wiecznych Włoch, uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie potrzebują pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej, wymienia organizacje zajmujące się w Polsce trudną młodzieżą, uzasadnia, że Maryja prowadzi do odkrywania miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada o misji Zgromadzenia Księżąt Misjonarzy oraz Sióstr Miłosierdzia, wyjaśnia, na czym polega system prewencyjny św. Jana Bosko, interpretuje biblijny tekst dotyczący Maryi. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, w jaki sposób św. św. Wincentego a Paulo przyczynił się do odnowy życia religijnego, wyjaśnia, kiedy trudności życia w dzieciństwie mogą być przygotowaniem do spełniania swojej misji w dorosłości.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Moje wartości	<ul style="list-style-type: none"> wymienia obowiązki wynikające z Bożych przykazań IV–X, wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) w rodzinie, wyjaśnia, na czym polega właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C.5.1), wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4), uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2), podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3), definiuje pojęcia: eutanazja, kara śmierci, czyste serce, pożądlivość, wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), wyjaśnia, co to jest hospicjum i omawia cele jego działalności, wymienia powody, dla których ludzie chcą się poddać eutanazji. 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo Boże, wartości (C.2.1), przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1) w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym), uzasadnia zło eutanazji oraz kary śmierci (C.6.2), uzasadnia zło aborcji (C.6.2) i wymienia jej skutki, omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, (C.6.3), przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci (C.6.4), charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8), uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia (C.5.9), wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10). 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych, uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą, charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV–X i ich konsekwencje, formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców, podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca, wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka, wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich oraz samotności, omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta. 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości, opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu, uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej). 	<ul style="list-style-type: none"> właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa, wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych (Karolina Kózkówna, Maksymilian Kolbe, Jan Beyzym), wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, zestawia wydarzenia biblijne związane z narodzeniem Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia sposoby Bożego objawienia – w Jezusie Chrystusie (A.5.1), wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów, omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5.), wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia przed spowiedzią, wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje, 	<ul style="list-style-type: none"> omawia liturgiczne formy świętowania w uroczystość Wszystkich Świętych (B.2.3), wyjaśnia pojęcie: apokalipsa (A.10.1), omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), wskazuje na skutki wynikające z wcielenia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), w oparciu o wybrane teksty biblijne charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), określa, na czym polegał grzech pierworodny, i wymienia jego skutki, wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3), wskazuje na skutki wynikające z odkupienia dla życia każdego człowieka (A.13.10), 	<ul style="list-style-type: none"> określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony oraz kanonizacja i beatyfikacja, podaje genezę świąt Bożego Narodzenia, charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia, wymienia znaki i obrzędy wigilijne i wyjaśnia ich znaczenie, opowiada o pokłonie mędrców i opisuje rolę gwiazdy w ich dotarciu do Betlejem,, wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania, uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki, omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy, 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem, interpretuje tekst biblijny o powtórnym przyjściu Chrystusa, opowiada o tradycji Orszaków Trzech Króli, wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej, 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia, interpretuje tekst biblijny Mt 4,1-11,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa, • wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej, • podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje istotę i formy kultu Serca Pana Jezusa (B.2.4), • przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), • przedstawia formy modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa: nabożeństwo, pierwsze piątki miesiąca (D.1.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque, • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki, • rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni.